

DIREKTIVE

DIREKTIVA VIJEĆA (EU) 2017/2455

od 5. prosinca 2017.

o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Direktivom Vijeća 2006/112/EZ ⁽³⁾ predviđaju se posebne odredbe za obračun poreza na dodanu vrijednost (PDV) za porezne obveznike bez poslovnog nastana koji pružaju telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja ili elektronički isporučene usluge osobama koje nisu porezni obveznici.
- (2) Direktivom Vijeća 2009/132/EZ ⁽⁴⁾ predviđa se oslobođenje od plaćanja PDV-a za uvoze malih pošiljaka zanemarive vrijednosti.
- (3) Procjenom posebnih odredaba uvedenih 1. siječnja 2015. utvrđen je niz područja u kojima je potrebno poboljšanje. Prvo, potrebno je za mikropoduzeća s poslovnim nastanom u državi članici koja povremeno isporučuju takve usluge u druge države članice smanjiti opterećenje povezano s ispunjavanjem obveza u pogledu PDV-a u državama članicama koje nisu država članica njihova poslovnog nastana. Trebalo bi stoga uvesti prag na razini cijele Zajednice do kojega takve isporuke podliježu PDV-u u državi članici njihova poslovnog nastana. Drugo, zahtjev prema kojemu je potrebno ispunjavati zahtjeve u pogledu ispostavljanja računa svih država članica u koje se isporučuje vrlo je opterećujući. Stoga, kako bi se na najmanju moguću razinu smanjila opterećenja za poduzeća, pravila o ispostavljanju računa trebala bi biti ona koja su primjenjiva u državi članici identifikacije dobavljača koji se koristi posebnim odredbama. Treće, porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan u Zajednici, ali su u registru obveznika PDV-a u državi članici, primjerice jer provode povremene transakcije koje podliježu PDV-u u toj državi članici, ne mogu se koristiti ni posebnim odredbama za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan u Zajednici ni posebnom odredbom za porezne obveznike s poslovnim nastanom u Zajednici. Kao posljedica toga, takvim poreznim obveznicima trebalo bi dopustiti da se koriste posebnom odredbom za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan unutar Zajednice.
- (4) Nadalje, procjenom posebnih odredaba za oporezivanje telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja ili elektronički isporučenih usluga uvedenih 1. siječnja 2015. pokazalo se da zahtjev u pogledu podnošenja prijave PDV-a u roku od 20 dana nakon završetka poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom predstavlja prekratak rok,

⁽¹⁾ Mišljenje od 30. studenoga 2017. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ SL C 345, 13.10.2017., str. 79.

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 2009/132/EZ od 19. listopada 2009. o utvrđivanju područja primjene članka 143. točaka (b) i (c) Direktive 2006/112/EZ o oslobođenju od plaćanja poreza na dodanu vrijednost prilikom konačnog uvoza određene robe (SL L 292, 10.11.2009., str. 5.).

posebice za isporuke putem telekomunikacijske mreže, sučelja ili portala, ako se za usluge isporučene putem mreže, sučelja ili portala pretpostavlja da ih isporučuje operater mreže, sučelja ili portala koji mora prikupiti informacije od svakog pojedinačnog pružatelja usluga kako bi popunio prijavu PDV-a. Procjena je pokazala i da zahtjev u pogledu provedbe ispravaka prijave PDV-a za dotično porezno razdoblje predstavlja veliko opterećenje za porezne obveznike jer se njime od njih može zahtijevati da ponovno podnesu nekoliko prijava PDV-a u svakom tromjesečju. Kao posljedica toga, rok za podnošenje prijave PDV-a trebalo bi produžiti s 20 dana na kraj mjeseca koji slijedi nakon završetka poreznog razdoblja, a poreznim obveznicima trebalo bi omogućiti da prethodne prijave PDV-a isprave u sljedećoj prijavi umjesto u prijavama za porezna razdoblja na koja se ispravci odnose.

- (5) Kako bi se izbjeglo da porezni obveznici koji isporučuju usluge koje nisu telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja ili elektronički isporučene usluge osobama koje nisu porezni obveznici moraju biti identificirani u svrhu PDV-a u svakoj državi članici u kojoj navedene usluge podliježu PDV-u, države članice trebale bi poreznim obveznicima koji isporučuju takve usluge dopustiti da se koriste informacijskim sustavom za registraciju, prijavu i plaćanje PDV-a, omogućujući im da PDV na te usluge prijavljuju i plaćaju u samo jednoj državi članici.
- (6) Realizacija unutarnjeg tržišta, globalizacija i tehnološke promjene rezultirale su eksplozivnim rastom elektroničke trgovine, a stoga i prodaje na daljinu robe koja se isporučuje i iz jedne države članice u drugu i iz trećih područja ili trećih zemalja u Zajednicu. Relevantne odredbe direktiva 2006/112/EZ i 2009/132/EZ trebalo bi prilagoditi tom razvoju, uzimajući u obzir načelo oporezivanja na odredištu, potrebu za zaštitom poreznih prihoda država članica, stvaranjem jednakih uvjeta za dotična poduzeća te smanjenjem njihova opterećenja na najmanju moguću razinu. Posebna odredba za telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja ili elektronički isporučene usluge koje isporučuju porezni obveznici s poslovnim nastanom unutar Zajednice, ali ne u državi članici potrošnje trebala bi se stoga proširiti na prodaju robe na daljinu unutar Zajednice te bi trebalo uvesti sličnu posebnu odredbu za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja. Kako bi se jasno utvrdilo područje primjene mjera koje se primjenjuju na prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja unutar Zajednice, trebalo bi definirati navedene koncepte.
- (7) Velik dio prodaje robe na daljinu, i one koja se isporučuje iz jedne države članice u drugu i one koja se isporučuje iz trećih područja ili trećih zemalja u Zajednicu, omogućuje se putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo i na njega se često primjenjuju postupci skladištenja. Iako države članice mogu propisati da u tim slučajevima umjesto osobe koja je dužna plaćati PDV za plaćanje PDV-a solidarno odgovara druga osoba, to se pokazalo nedovoljnim za osiguravanje djelotvorne i učinkovite naplate PDV-a. Kako bi se ostvario taj cilj i smanjilo administrativno opterećenje prodavatelja, poreznih uprava i potrošača, potrebno je stoga porezne obveznike koji putem uporabe takvog elektroničkog sučelja omogućuju prodaju robe na daljinu uključiti u naplatu PDV-a na tu prodaju propisujući da se oni smatraju osobama koje obavljaju tu prodaju. Za prodaju robe na daljinu uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja u Zajednicu, to bi trebalo ograničiti na prodaju robe koja se otprema ili prevozi u pošiljkama čija unutarnja vrijednost ne premašuje 150 EUR jer se od te vrijednosti pri uvozu robe zahtijeva potpuna carinska deklaracija za carinske svrhe.
- (8) U odnosu na isporuke koju obavljaju porezni obveznici s pomoću elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, nužno je voditi evidenciju tijekom razdoblja od najmanje deset godina kako bi se državama članicama pomoglo pri provjeri je li PDV na te isporuke pravilno obračunan. Razdoblje od deset godina u skladu je s postojećim odredbama o vođenju evidencija. Ako sadržavaju osobne podatke, evidencije bi trebale biti usklađene s pravom Unije o zaštiti podataka.
- (9) Kako bi se smanjilo opterećenje za poduzeća koja se koriste posebnom odredbom za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, trebalo bi ukinuti obvezu izdavanja računa za takve prodaje. Kako bi se takvim poduzećima zajamčila pravna sigurnost, u definiciji takvih isporuka robe trebalo bi jasno navesti da se ona primjenjuje i kada se roba prevozi ili otprema u ime dobavljača, među ostalim i kada dobavljač neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi robe.

- (10) Područje primjene posebne odredbe za prodaju na daljinu robe koja je uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja trebalo bi ograničiti na prodaju robe čija unutarnja vrijednost ne premašuje 150 EUR, a koja se otprema izravno iz trećih područja ili trećih zemalja kupcu u Zajednici, jer se od te vrijednosti pri uvozu robe zahtijeva potpuna carinska deklaracija za carinske svrhe. Robu koja podliježu trošarinama trebalo bi isključiti iz područja primjene jer je trošarina dio porezne osnovice za PDV pri uvozu. Kako bi se izbjeglo dvostruko oporezivanje, potrebno je uvesti oslobođenje od plaćanja poreza na dodanu vrijednost pri uvozu robe prijavljene prema toj posebnoj odredbi.
- (11) Osim toga, kako bi se izbjeglo narušavanje tržišnog natjecanja među dobavljačima unutar Zajednice i izvan nje te kako bi se izbjegli gubici poreznog prihoda, potrebno je ukinuti oslobođenje za uvoz robe u malim pošiljkama zanemarive vrijednosti predviđeno u Direktivi 2009/132/EZ.
- (12) Poreznom obvezniku koji se koristi posebnom odredbom za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja trebalo bi dopustiti da imenuje posrednika s poslovnim nastanom u Zajednici kao osobu odgovornu za plaćanje PDV-a i za ispunjavanje obveza utvrđenih u toj posebnoj odredbi u njegovo ime i za njegov račun.
- (13) Kako bi se zaštitio porezni prihod država članica, porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici, a koji se koristi ovom posebnom odredbom, trebao bi biti obavezan imenovati posrednika. Međutim, ta se obveza ne bi trebala primjenjivati ako on ima poslovni nastan u zemlji s kojom je Unija sklopila sporazum o uzajamnoj pomoći.
- (14) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Direktive u pogledu utvrđivanja popisa trećih zemalja s kojima je Unija sklopila sporazum o uzajamnoj pomoći čije je područje primjene slično području primjene Direktive Vijeća 2010/24/EU ⁽¹⁾ i Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 ⁽²⁾, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾. Budući da je utvrđivanje popisa trećih zemalja izravno povezano s administrativnom suradnjom u području poreza na dodanu vrijednost, primjereno je da Komisiji pomaže Stalni odbor za administrativnu suradnju osnovan člankom 58. Uredbe (EU) br. 904/2010.
- (15) Slijedom eksplozivnog rasta elektroničke trgovine i posljedičnog povećanja broja malih pošiljaka čija unutarnja vrijednost ne premašuje 150 EUR uvezenih u Zajednicu, države članice trebale bi sustavno dopustiti primjenu posebnih postupaka za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz. Ti se postupci mogu primjenjivati ako se ne koristi posebna odredba za prodaju robe na daljinu uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja. Ako država članica uvoza ne omogućuje sustavnu primjenu sniženih stopa PDV-a u okviru ovog posebnog postupka, krajnji kupac trebao bi moći odlučiti se za standardni postupak uvoza kako bi iskoristio potencijalno smanjenu stopu PDV-a.
- (16) Prema potrebi, pri određivanju datuma početka primjene odredaba ove Direktive uzima se u obzir vrijeme potrebno za uvođenje mjera potrebnih za provedbu ove Direktive, kao i vrijeme potrebno da države članice prilagode svoj informacijski sustav za registraciju, prijavu i plaćanje PDV-a.
- (17) S obzirom na to da cilj ove Direktive, odnosno pojednostavnjenje obveza u pogledu PDV-a, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (18) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima ⁽⁴⁾, države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava veza između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra opravdanim dostavljanje takvih dokumenata.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL L 84, 31.3.2010., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

⁽⁴⁾ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

(19) Direktive 2006/112/EZ i 2009/132/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2019.

S učinkom od 1. siječnja 2019., Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Članak 58. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 58.

1. Mjesto isporuke sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik mjesto je u kojem ta osoba ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište:

- (a) telekomunikacijskih usluga;
- (b) usluga radijskog i televizijskog emitiranja;
- (c) elektronički isporučene usluga, a posebno onih iz Priloga II.

Ako dobavljač usluge i kupac komuniciraju putem elektroničke pošte, to samo po sebi ne znači da je isporučena usluga elektronički isporučena usluga.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) dobavljač ima poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište u samo jednoj državi članici i
- (b) usluge se isporučuju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište u državi članici koja nije država članica iz točke (a) i
- (c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka iz točke (b) u tekućoj kalendarskoj godini ne premašuje 10 000 EUR ili jednakovrijedan iznos u nacionalnoj valuti te nije premašivala navedeni iznos tijekom prethodne kalendarske godine.

3. Ako se tijekom kalendarske godine premaši prag iz stavka 2. točki (c), od tog se trenutka primjenjuje stavak 1.

4. Država članica na čijem državnom području dobavljači iz stavka 2. imaju poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište, tim dobavljačima dodjeljuje pravo odabrati da se mjesto isporuke odredi u skladu sa stavkom 1., s time da se odluka o odabiru u svakom slučaju proteže na razdoblje od dvije kalendarske godine.

5. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi pratile ispunjava li porezni obveznik uvjete iz stavaka 2., 3. i 4.

6. Protuvrijednost u nacionalnoj valuti iznosa iz stavka 2. točke (c) izračunava se primjenom deviznog tečaja koji je Europska središnja banka objavila na dan donošenja Direktive Vijeća (EU) 2017/2455 (*).

(*) Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017., str. 7.);

2. Članak 219.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 219.a

1. Ispostavljanje računa podliježe pravilima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj se smatra da je isporuka robe ili usluga obavljena, u skladu s odredbama glave V.
2. Odstupajući od stavka 1., ispostavljanje računa podliježe sljedećim pravilima:
 - (a) pravilima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj dobavljač ima sjedište svog poslovanja ili stalan poslovni nastan iz kojeg se obavlja isporuka ili, u nedostatku takva sjedišta poslovanja ili stalnog poslovnog nastana, u državi članici u kojoj dobavljač ima stalnu adresu ili uobičajeno boravište, ako:
 - i. dobavljač nema poslovni nastan u državi članici u kojoj se smatra da je isporuka robe ili usluga obavljena, u skladu s odredbama glave V., ili njegova poslovna jedinica u toj državi članici ne sudjeluje u isporuci u smislu članka 192.a točke (b), a obveznik plaćanja PDV-a je osoba kojoj se roba ili usluge isporučuju osim ako kupac izdaje račun (samofakturiranje);
 - ii. se smatra da isporuka robe ili usluga nije obavljena unutar Zajednice, u skladu s odredbama glave V.;
 - (b) pravilima koja se primjenjuju u državi članici identifikacije dobavljača koji se koristi jednom od posebnih odredaba iz glave XII. poglavlja 6.
3. Stavci 1. i 2. ovog članka primjenjuju se ne dovodeći u pitanje članke od 244. do 248.”;

3. U članku 358.a točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. ‚porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici‘ znači porezni obveznik koji nema sjedište svog poslovanja na području Zajednice i koji tamo nema stalan poslovni nastan;”;

4. U članku 361. stavku 1. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) izjavu da osoba nema sjedište svog poslovanja na području Zajednice i da tamo nema stalan poslovni nastan.”.

Članak 2.

Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2021.

S učinkom od 1. siječnja 2021., Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

1. U članku 14. dodaje se sljedeći stavak:

„4. Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. ‚prodaja robe na daljinu unutar Zajednice‘ znači isporuka robe koju otprema ili prevozi dobavljač ili netko drugi za njegov račun, među ostalim kada dobavljač neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi robe, iz države članice koja nije ona u kojoj otprema ili prijevoz robe kupcu završava, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) isporuka robe obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje robe unutar Zajednice ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik;
 - (b) isporučena roba nije ni novo prijevozno sredstvo ni roba koju isporučuje dobavljač ili netko drugi za njegov račun, nakon montaže ili instalacije, s pokusnim radom ili bez njega;
2. ‚prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja‘ znači isporuka robe koju otprema ili prevozi dobavljač ili netko drugi za njegov račun, među ostalim kada dobavljač neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi robe, iz trećeg područja ili treće zemlje kupcu u državi članici, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) isporuka robe obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje robe unutar Zajednice ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik;
 - (b) isporučena roba nije ni novo prijevozno sredstvo ni roba koju isporučuje dobavljač ili netko drugi za njegov račun, nakon montaže ili instalacije, s pokusnim radom ili bez njega.”;

2. Dodaje se sljedeći članak:

„Članak 14.a

1. Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija unutarnja vrijednost ne premašuje 150 EUR, smatra se da je taj porezni obveznik sâm primio i isporučio tu robu.

2. Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje isporuku robe unutar Zajednice od strane poreznog obveznika koji nema poslovni nastan unutar Zajednice osobi koja nije porezni obveznik, smatra se da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku sâm primio i isporučio tu robu.”

3. Članak 33. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 33.

Odstupajući od članka 32.:

- (a) Mjestom isporuke za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice smatra se mjesto gdje se roba nalazi u trenutku u kojem otprema ili prijevoz robe kupcu završava;
- (b) Mjestom isporuke za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja u državu članicu koja nije ona u kojoj otprema ili prijevoz robe kupcu završava smatra se mjesto gdje se roba nalazi u trenutku u kojem otprema ili prijevoz robe kupcu završava;
- (c) Smatra se da se mjesto isporuke za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja nalazi u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz robe kupcu završava, ako se PDV na tu robu mora prijaviti prema posebnoj odredbi iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 4.”;

4. Članak 34. briše se;

5. Članak 35. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 35.

Članak 33. ne primjenjuje se na isporuku rabljene robe, umjetnina, kolekcionarskih predmeta ili antikviteta, kako je definirano u članku 311. stavku 1. točkama od 1. do 4., kao ni na isporuku rabljenih prijevoznih sredstava, kako je definirano u članku 327. stavku 3., koja podliježe PDV-u u skladu s relevantnim posebnim postupcima.”;

6. U članku 58. stavci od 2. do 6. brišu se;

7. U glavi V. umeće se sljedeće poglavlje:

„POGLAVLJE 3.a

Prag za porezne obveznike koji isporučuju robu obuhvaćenu člankom 33. točkom (a) i isporučuju usluge obuhvaćene člankom 58.

Članak 59.c

1. Članak 33. točka (a) i članak 58. ne primjenjuju se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) dobavljač ima poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište samo u jednoj državi članici;
- (b) usluge se isporučuju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici koja nije ona iz točke (a) ili se roba otprema ili prevozi u državu članicu koja nije ona iz točke (a); i
- (c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka iz točke (b) u tekućoj kalendarskoj godini ne premašuje 10 000 EUR ili jednakovrijedan iznos u nacionalnoj valuti te nije premašivala navedeni iznos tijekom prethodne kalendarske godine.

2. Ako se tijekom kalendarske godine premaši prag iz stavka 1. točke (c), od tog se trenutka primjenjuju članak 33. točka (a) i članak 58.

3. Država članica na čijem se državnom području nalazi roba u trenutku kada započne njezina otprema ili prijevoz ili u kojoj porezni obveznici koji isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički isporučene usluge imaju poslovni nastan dodjeljuje poreznim obveznicima koji obavljaju isporuke koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. pravo odabrati da se mjesto isporuke odredi u skladu s člankom 33. točkom (a) i člankom 58., s time da se odluka o odabiru u svakom slučaju proteže na razdoblje od dvije kalendarske godine.

4. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi pratile ispunjava li porezni obveznik uvjete iz stavaka 1., 2. i 3.

5. Protuvrijednost u nacionalnoj valuti iznosa iz stavka 1. točke (c) izračunava se primjenom deviznog tečaja koji je Europska središnja banka objavila na dan donošenja Direktive (EU) 2017/2455.”;

8. Dodaje se sljedeći članak:

„Članak 66.a

Odstupajući od članaka 63., 64. i 65. u odnosu na isporuke robe za koje PDV plaća osoba koja omogućuje isporuku na temelju članka 14.a, oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku prihvaćanja plaćanja.”;

9. U članku 143. stavku 1. umeće se sljedeća točka:

„(ca) uvoz robe za koju se PDV treba prijaviti prema posebnoj odredbi iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 4. i ako je, najkasnije pri podnošenju uvozne deklaracije, nadležnom carinskom uredu u državi članici uvoza dostavljen, za primjenu posebne odredbe, pojedinačni identifikacijski broj za PDV dobavljača ili posrednika koji djeluje za njegov račun, koji se dodjeljuje na temelju članka 369.q.”;

10. U članku 220. stavku 1. točka (2) zamjenjuje se sljedećim:

„(2) isporuku robe kako je navedeno u članku 33., osim ako se porezni obveznik koristi posebnom odredbom iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 3.”;

11. Dodaje se sljedeći članak:

„Članak 242.a

1. Ako porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, osobi koja nije porezni obveznik unutar Zajednice u skladu s odredbama glave V. omogućuje isporuku robe ili usluga, porezni obveznik koji omogućuje isporuku dužan je voditi evidenciju o tim isporukama. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima država članica u kojima su te isporuke oporezive omogućilo da provjere je li PDV pravilno obračunan.

2. Evidencija iz stavka 1. mora se dotičnim državama članicama staviti na raspolaganje elektroničkim putem.

Ta se evidencija mora čuvati deset godina od isteka godine u kojoj je transakcija obavljena.”;

12. Naslov poglavlja 6. glave XII. zamjenjuje se sljedećim:

„Posebne odredbe za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu”;

13. U članku 358. točke 1., 2. i 3. brišu se;

14. naslov odjeljka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Posebna odredba za usluge koje isporučuju porezni obveznici bez poslovnog nastana unutar Zajednice”;

15. U članku 358.a dodaje se sljedeća točka 3.:

„(3) ‚država članica potrošnje’ znači država članica za koju se smatra da se u njoj odvija isporuka usluga u skladu s glavom V. poglavljem 3.”;

16. Članak 359. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 359.

Države članice dopuštaju svakom poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan unutar Zajednice i koji isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik i koja ima poslovni nastan u državi članici ili ima stalnu adresu ili uobičajeno boravište u državi članici, da se koristi ovom posebnom odredbom. Ova se posebna odredba primjenjuje na sve usluge isporučene unutar Zajednice.”;

17. Članak 362. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 362.

Država članica identifikacije dodjeljuje poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan unutar Zajednice pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe i obavještuje ga o tom broju elektroničkim putem. Na temelju informacija upotrijebljenih za tu identifikaciju, države članice potrošnje mogu primijeniti vlastite sustave identifikacije.”;

18. U članku 363. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) ako obavijesti tu državu članicu da više ne isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom;”;

19. Članci 364. i 365. zamjenjuju se sljedećima:

„Članak 364.

Porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici, a koji se koristi ovom posebnom odredbom, podnosi elektroničkim putem državi članici identifikacije prijavu PDV-a za svako kalendarsko tromjesečje, bez obzira na to jesu li usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom bile isporučene. Prijava PDV-a mora se podnijeti do kraja mjeseca koji slijedi nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.

Članak 365.

U prijavi PDV-a navodi se pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka usluga obuhvaćenih ovom posebnom odredbom koje su obavljene tijekom poreznog razdoblja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi PDV-a moraju se također navesti primjenjive stope PDV-a i ukupni iznos PDV-a za uplatu.

Ako su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon podnošenja prijave PDV-a, te se izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno predati početnu prijavu u skladu s člankom 364. U toj sljedećoj prijavi PDV-a moraju se navesti relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne bilo kakve izmjene.”;

20. Članak 368. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 368.

Porezni obveznik koji nema poslovni nastan unutar Zajednice i koji se koristi posebnom odredbom ne može odbiti PDV u skladu s člankom 168. ove Direktive. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s tom direktivom. Članak 2. stavci 2. i 3. te članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom.

Ako se porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom mora registrirati u državi članici za djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovom posebnom odredbom, on odbija PDV nastao u toj državi članici za svoje oporezive djelatnosti koje su obuhvaćene ovom posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250. ove Direktive.”;

21. Naslov odjeljka 3. poglavlja 6. glave XII. zamjenjuje se sljedećim:

„Posebna odredba za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i za usluge koje su pružili porezni obveznici s poslovnim nastanom u Zajednici, ali ne u državi članici potrošnje”;

22. U članku 369.a dodaje se sljedeća točka:

„3. ‚država članica potrošnje’ znači država članica za koju se smatra da se u njoj odvija isporuka usluga u skladu s glavom V. poglavljem 3. ili, u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice, država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz robe kupcu.”;

23. Članci 369.b i 369.c zamjenjuju se sljedećim člancima:

„Članak 369.b

Države članice dopuštaju svakom poreznom obvezniku koji obavlja prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i svakom poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje, a koji isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik, da se koristi ovom posebnom odredbom. Ova posebna odredba primjenjuje se na svu robu ili usluge isporučene unutar Zajednice.

Članak 369.c

Porezni obveznik mora državi članici identifikacije prijaviti kada započinje i završava sa svojim oporezivim djelatnostima obuhvaćenima ovom posebnom odredbom ili kada promijeni te djelatnosti tako da više ne ispunjava uvjete potrebne za korištenje ovom posebnom odredbom. On te informacije dostavlja u elektroničkom obliku.”;

24. Članak 369.e mijenja se kako slijedi:

(a) uvodne riječi zamjenjuju se sljedećim tekstom:

„Država članica identifikacije isključuje poreznog obveznika iz posebne odredbe u svakom od sljedećih slučajeva:”

(b) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) ako pošalje obavijest da više ne obavlja prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i ne isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom;”;

25. Članci 369.f i 369.g zamjenjuju se sljedećim člancima:

„Članak 369.f

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom državi članici identifikacije elektroničkim putem podnosi prijavu PDV-a za svako kalendarsko tromjesečje bez obzira na to je li obavljena prodaja robe na daljinu unutar Zajednice i jesu li usluge obuhvaćene posebnom odredbom bile isporučene. Prijava PDV-a podnosi se do kraja mjeseca koji slijedi nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.

Članak 369.g

1. U prijavi PDV-a moraju se navesti identifikacijski broj za PDV iz članka 369.d i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost, bez PDV-a, prodaje robe na daljinu unutar Zajednice kao i isporučenih usluga obuhvaćenih ovom posebnom odredbom obavljenih tijekom poreznog razdoblja te ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi se također moraju navesti primjenjive stope PDV-a i ukupni iznos PDV-a za uplatu. Prijava PDV-a uključuje i izmjene koje se odnose na prethodna porezna razdoblja kako je predviđeno u stavku 4. ovog članka.

2. Ako se, u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice obuhvaćene ovom posebnom odredbom, roba otprema ili prevozi iz država članica koje nisu države članice identifikacije, u prijavi PDV-a također se moraju navesti ukupna vrijednost takve prodaje za svaku državu članicu iz koje se roba otprema ili prevozi, zajedno s pojedinačnim identifikacijskim brojem za PDV ili referentnim poreznim brojem koji dodjeljuje svaka takva država članica. Prijava PDV-a sadržava te informacije za svaku državu članicu koja nije država članica identifikacije, raspodijeljene po državama članicama potrošnje.

3. Ako porezni obveznik koji isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana osim onog u državi članici identifikacije, iz kojih isporučuje usluge, u prijavi PDV-a moraju se navesti i ukupna vrijednost takvih isporuka za svaku državu članicu u kojoj ima poslovni nastan zajedno s pojedinačnim identifikacijskim brojem za PDV ili referentnim poreznim brojem te poslovne jedinice, raspodijeljene po državama članicama potrošnje.

4. Ako su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon podnošenja prijave PDV-a, te se izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno predati početnu prijavu u skladu s člankom 369.f. U toj sljedećoj prijavi PDV-a moraju se navesti relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne bilo kakve izmjene.”;

26. U članku 369.h stavku 1. drugom podstavku druga rečenica zamjenjuje se sljedećom:

„Ako je isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom, u svrhu popunjavanja prijave PDV-a, upotrebljava devizni tečaj koji je primjenjiv posljednjeg dana poreznog razdoblja.”;

27. U članku 369.i prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom plaća PDV upućujući na relevantnu prijavu PDV-a, najkasnije do isteka roka unutar kojeg se mora podnijeti prijava.”;

28. Članak 369.j zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 369.j

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može, u pogledu svojih oporezivih djelatnosti obuhvaćenih ovom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državi članici potrošnje u skladu s člankom 168. ove Direktive. Neovisno o članku 2. stavku 1., članku 3. i članku 8. stavku 1. točki (e) Direktive 2008/9/EZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s tom direktivom.

Ako se porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom mora registrirati u državi članici za djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovom posebnom odredbom, on odbija PDV nastao u toj državi članici u pogledu svojih oporezivih djelatnosti obuhvaćenih ovom posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250. ove Direktive.”;

29. U članku 369.k stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom vodi evidenciju transakcija obuhvaćenih ovom posebnom odredbom. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima države članice potrošnje omogućilo da provjere ispravnost prijave PDV-a.”;

30. U glavi XII. poglavlju 6. dodaje se sljedeći odjeljak:

„ODJELJAK 4.

Posebna odredba za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja

Članak 369.l

Za potrebe ovog odjeljka prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja obuhvaća samo robu, uz iznimku proizvoda koji podliježu trošarinama, u pošiljkama čija unutarnja vrijednost ne premašuje 150 EUR.

Za potrebe ovog odjeljka i ne dovodeći u pitanje ostale odredbe Zajednice, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. ‚porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici’ znači porezni obveznik koji nema sjedište svog poslovanja na području Zajednice i koji tamo nema stalan poslovni nastan;
2. ‚posrednik’ znači osoba s poslovnim nastanom u Zajednici koju imenuje porezni obveznik koji prodaje na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja kao osobu odgovornu za plaćanje PDV-a i za ispunjavanje obveza utvrđenih u ovoj posebnoj odredbi u ime i za račun poreznog obveznika;
3. ‚država članica identifikacije’ znači sljedeće:
 - (a) ako porezni obveznik nema poslovni nastan u Zajednici, država članica u kojoj se odluči registrirati;
 - (b) ako porezni obveznik ima sjedište svog poslovanja izvan Zajednice, ali u njoj ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana, država članica sa stalnim poslovnim nastanom za koju porezni obveznik naznači da će se u njoj koristiti ovom posebnom odredbom;
 - (c) ako porezni obveznik ima sjedište svog poslovanja u državi članici, ta država članica;

- (d) ako posrednik ima sjedište svog poslovanja u državi članici, ta država članica;
- (e) ako posrednik ima sjedište svog poslovanja izvan Zajednice, ali u njoj ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana, država članica sa stalnim poslovnim nastanom za koju posrednik naznači da će se u njoj koristiti ovom posebnom odredbom.

Za potrebe točaka (b) i (e), ako porezni obveznik ili posrednik ima više od jednog stalnog poslovnog nastana u Zajednici, on je vezan odlukom o navođenju države članice poslovnog nastana za dotičnu kalendarsku godinu i dvije kalendarske godine koje slijede;

4. 'država članica potrošnje' znači država članica u kojoj završava isporuka ili prijevoz robe kupcu.

Članak 369.m

1. Države članice dopuštaju sljedećim poreznim obveznicima koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja da se koriste ovom posebnom odredbom:

- (a) svim poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u Zajednici koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja;
- (b) svim poreznim obveznicima, neovisno o tome imaju li poslovni nastan u Zajednici, koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja te koje zastupa posrednik s poslovnim nastanom u Zajednici;
- (c) svim poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u trećoj zemlji s kojom je Unija sklopila sporazum o uzajamnoj pomoći čije je područje primjene slično području primjene Direktive Vijeća 2010/24/EU (*) i Uredbe (EU) br. 904/2010 te koji se bavi prodajom na daljinu robe iz te treće zemlje.

Ti porezni obveznici primjenjuju tu posebnu odredbu na svu svoju prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja.

2. Za potrebe stavka 1. točke (b) nijedan porezni obveznik ne može istodobno imenovati više od jednog posrednika.

3. Komisija donosi provedbeni akt kojim se utvrđuje popis trećih zemalja iz stavka 1. točke (c) ovog članka. Taj provedbeni akt donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 5. Uredbe (EU) br. 182/2011, a u tu svrhu odbor jest odbor osnovan člankom 58. Uredbe (EU) br. 904/2010.

Članak 369.n

Za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja na koju se PDV prijavljuje prema ovoj posebnoj odredbi, oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku isporuke. Smatra se da je roba isporučena u trenutku prihvatanja plaćanja.

Članak 369.o

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili posrednik koji djeluje za njegov račun moraju državi članici identifikacije prijaviti kada započine ili završava sa svojom djelatnošću u okviru ove posebne odredbe ili kada promijeni tu djelatnost tako da više ne ispunjava uvjete potrebne za korištenje posebnom odredbom. Te se informacije dostavljaju u elektroničkom obliku.

Članak 369.p

1. Informacije koje porezni obveznik koji se ne koristi posrednikom mora dostaviti državi članici identifikacije prije nego što započne koristiti se ovom posebnom odredbom sadržavaju sljedeće pojedinosti:

- (a) ime;
- (b) poštansku adresu;
- (c) elektroničku adresu i internetske stranice;
- (d) identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj.

2. Informacije koje posrednik mora dostaviti državi članici identifikacije prije nego što započne koristiti se ovom posebnom odredbom za račun poreznog obveznika sadržavaju sljedeće pojedinosti:

- (a) ime;
- (b) poštansku adresu;
- (c) elektroničku adresu;
- (d) identifikacijski broj za PDV.

3. Informacije koje posrednik mora dostaviti državi članici identifikacije u odnosu na svakog poreznog obveznika kojeg zastupa prije nego što se taj porezni obveznik započne koristiti ovom posebnom odredbom sadržavaju sljedeće pojedinosti:

- (a) ime;
- (b) poštansku adresu;
- (c) elektroničku adresu i internetske stranice;
- (d) identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj;
- (e) njegov pojedinačni identifikacijski broj koji mu je dodijeljen u skladu s člankom 369.q stavkom 2.a.

4. Svaki porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili, ako je to primjenjivo, njegov posrednik, obavješćuju državu članicu identifikacije o svakoj promjeni dostavljenih informacija.

Članak 369.q

1. Država članica identifikacije dodjeljuje poreznom obvezniku koji se koristi ovom posebnom odredbom pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe i obavješćuje ga o tom broju elektroničkim putem.

2. Država članica identifikacije dodjeljuje posredniku pojedinačni identifikacijski broj i obavješćuje ga o tom broju elektroničkim putem.

3. Država članica identifikacije dodjeljuje posredniku pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe u odnosu na svakog poreznog obveznika za kojeg je imenovan.

4. Identifikacijski broj za PDV dodijeljen na temelju stavaka 1., 2. i 3. upotrebljava se samo za potrebe ove posebne odredbe.

Članak 369.r

1. Država članica identifikacije u sljedećim slučajevima briše iz identifikacijskog registra poreznog obveznika koji se ne koristi posrednikom:

- (a) ako on obavijesti državu članicu identifikacije o tome da više ne obavlja prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;
- (b) ako se inače može pretpostaviti da su prestale njegove oporezive djelatnosti prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;
- (c) ako više ne ispunjava uvjete potrebne za korištenje ove posebne odredbe;
- (d) ako uporno ne poštuje pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu.

2. Država članica identifikacije briše posrednika iz identifikacijskog registra u sljedećim slučajevima:

- (a) ako u razdoblju od dva uzastopna kalendarska tromjesečja nije radio kao posrednik u ime poreznog obveznika koji se koristi ovom posebnom odredbom;
- (b) ako više ne ispunjava ostale uvjete potrebne za rad kao posrednik;
- (c) ako uporno ne poštuje pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu.

3. Država članica identifikacije u sljedećim slučajevima briše iz identifikacijskog registra poreznog obveznika kojeg zastupa posrednik:

- (a) ako posrednik obavijesti državu članicu identifikacije o tome da taj porezni obveznik više ne obavlja prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;
- (b) ako se inače može pretpostaviti da su prestale oporezive djelatnosti tog poreznog obveznika u vezi s prodajom na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;
- (c) ako taj porezni obveznik više ne ispunjava uvjete potrebne za korištenje ove posebne odredbe;
- (d) ako taj porezni obveznik uporno ne poštuje pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu;
- (e) ako posrednik državu članicu identifikacije obavijesti da više ne zastupa tog poreznog obveznika.

Članak 369.s

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili njegov posrednik podnosi elektroničkim putem državi članici identifikacije prijavu PDV-a za svaki mjesec bez obzira na to je li obavljena prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja. Prijava PDV-a podnosi se do kraja mjeseca koji slijedi nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.

Ako se prijava PDV-a mora podnijeti u skladu s prvim stavkom, države članice ne nameću, u svrhu PDV-a, nikakve dodatne obveze ili druge formalnosti pri uvozu.

Članak 369.t

1. U prijavi PDV-a moraju se navesti identifikacijski broj za PDV iz članka 369.q i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost, bez PDV-a, prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja za koju je nastala obveza obračuna PDV-a tijekom poreznog razdoblja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi se također moraju navesti primjenjive stope PDV-a i ukupni iznos PDV-a za uplatu.

2. Ako su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon njezina podnošenja, te se izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno predati početnu prijavu u skladu s člankom 369.s. U toj sljedećoj prijavi PDV-a moraju se navesti relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne bilo kakve izmjene.

Članak 369.u

1. Prijava PDV-a sastavlja se u eurima.

Države članice čija valuta nije euro mogu zahtijevati da se iznosi u prijavi PDV-a navedu u njihovoj nacionalnoj valuti. Ako je isporuka obavljena u drugim valutama, porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili njegov posrednik primjenjuju, za potrebe popunjavanja prijave PDV-a, devizni tečaj primjenjiv na posljednji dan poreznog razdoblja.

2. Konverzija se provodi primjenjujući devizne tečajeve koje je za taj dan objavila Europska središnja banka ili ako taj dan nije bilo objave, devizne tečajeve za sljedeći dan od dana objave.

Članak 369.v

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili njegov posrednik plaća PDV upućujući na relevantnu prijavu PDV-a najkasnije do isteka roka u kojem se mora podnijeti prijava.

Plaćanje se obavlja na bankovni račun denominiran u eurima, koji odredi država članica identifikacije. Države članice koje nisu uvele euro mogu zahtijevati da se plaćanje obavi na bankovni račun denominiran u njihovoj vlastitoj valuti.

Članak 369.w

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može, u odnosu na svoje oporezive djelatnosti obuhvaćene ovom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državama članicama potrošnje u skladu s člankom 168. ove Direktive. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ te članku 2. točki 1. i članku 3. Direktive 2008/9/EZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s navedenim direktivama. Članak 2. stavci 2. i 3. i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na robu obuhvaćenu ovom posebnom odredbom.

Ako se mora registrirati u državi članici za djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovom posebnom odredbom, porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom odbija PDV nastao u toj državi članici u odnosu na svoje oporezive djelatnosti koje su obuhvaćene ovom posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250 ove Direktive.

Članak 369.x

1. Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom vodi evidenciju transakcija obuhvaćenih ovom posebnom odredbom. Posrednik vodi evidenciju za svakog poreznog obveznika kojega zastupa. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima države članice potrošnje omogućilo da provjere ispravnost prijave PDV-a.

2. Evidencija iz stavka 1. državi članici potrošnje i državi članici identifikacije mora se na njihov zahtjev staviti na raspolaganje elektroničkim putem.

Ta se evidencija mora čuvati deset godina od isteka godine u kojoj je transakcija obavljena.

(*) Direktiva Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL L 84, 31.3.2010., str. 1.).

31. U glavi XII. dodaju se sljedeća poglavlja:

„POGLAVLJE 7.

Posebni postupci za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz**Članak 369.y**

Ako se, za uvoz robe, uz iznimku proizvoda koji podliježu trošarinama, u pošiljkama čija unutarnja vrijednost ne premašuje 150 EUR ne upotrebljava posebna odredba iz poglavlja 6. odjeljka 4., država članica uvoza dopušta osobi koja prijavljuje robu carini za račun osobe kojoj je roba namijenjena unutar područja Zajednice da se koristi posebnim postupcima za prijavu i plaćanje PDV-a pri uvozu u pogledu robe za koju otprema ili prijevoz završavaju u toj državi članici.

Članak 369.z

1. Za potrebe ovog posebnog postupka primjenjuje se sljedeće:

- (a) osoba kojoj je roba namijenjena odgovorna je za plaćanje PDV-a;
- (b) osoba koja robu prijavljuje carini unutar područja Zajednice naplaćuje PDV od osobe kojoj je roba namijenjena i izvršava plaćanje takvog PDV-a.

2. Države članice osiguravaju da osoba koja robu prijavljuje carini unutar područja Zajednice poduzme odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da osoba kojoj je roba namijenjena plati točan iznos poreza.

Članak 369.za

Odstupajući od članka 94. stavka 2., države članice mogu predvidjeti da je pri korištenju ove posebne odredbe primjenjiva standardna stopa PDV-a koja je primjenjiva u državi članici uvoza.

Članak 369.zb

1. Države članice dopuštaju da se PDV naplaćen u okviru ovog posebnog postupka prijavljuje elektronički putem u mjesečnoj prijavi. U prijavi se mora navesti ukupan PDV naplaćen tijekom relevantnog kalendarskog mjeseca.

2. Države članice zahtijevaju da se PDV iz stavka 1. plati do kraja mjeseca koji slijedi nakon uvoza.
3. Osobe koje se koriste ovim posebnim postupkom čuvaju evidenciju transakcija obuhvaćenih ovim posebnim postupkom tijekom razdoblja koje treba odrediti država članica uvoza. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim ili carinskim tijelima države članice uvoza omogućilo da provjere ispravnost prijave PDV-a te se nju elektroničkim putem stavlja na raspolaganje državi članici uvoza na njezin zahtjev.

POGLAVLJE 8.

Protuvrijednosti

Članak 369.zc

1. Protuvrijednost eura u nacionalnoj valuti koju treba uzeti u obzir za iznos naveden u članku 369.1 i članku 369.y utvrđuje se jedanput godišnje. Primjenjuju se tečajevi dobiveni prvoga radnog dana u listopadu, a počinju proizvoditi učinke 1. siječnja sljedeće godine.
2. Države članice mogu zaokružiti iznos u nacionalnoj valuti koji su dobile pretvorbom iznosâ u eure.
3. Države članice mogu nastaviti primjenjivati iznos koji je na snazi u trenutku godišnje prilagodbe predviđene u stavku 1., ako pretvorba iznosa izraženog u eurima prije zaokruženja predviđenog u stavku 2. rezultira izmjenom iznosa izraženog u nacionalnoj valuti manjom od 5 % ili smanjenjem tog iznosa.”.

Članak 3.

Izmjena Direktive 2009/132/EZ

S učinkom od 1. siječnja 2021. glava IV. Direktive 2009/132/EZ briše se.

Članak 4.

Prenošenje

1. Države članice do 31. prosinca 2018. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 1. ove Direktive. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

Države članice do 31. prosinca 2020. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člancima 2. i 3. ove Direktive. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju mjere potrebne radi usklađivanja s člankom 1. ove Direktive od 1. siječnja 2019.

One primjenjuju mjere potrebne radi usklađivanja s člancima 2. i 3. ove Direktive od 1. siječnja 2021.

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 5.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 6.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 5. prosinca 2017.

Za Vijeće
Predsjednik
T. TÕNISTE
